FOTBAL

DISCUȚII Ofsaidul: sarea în bucate...

Dacă cineva mi-ar cere să-mi spun părerea despre fotbal și regulile lui, aș răspunde că acesta este un joc complet, deosebit de spectaculos și că regulamentul după care se joacă de atîția ani — peste o sută — corespunde chiar și actualei etape prin care trece el.

Este adevărat că întîi a apărut jocul, iar apoi i s-au stabilit regulile. Ar părea normal, deci, ca după atîția ani, acestea să sufere unele modificări în raport cu evoluția jocului. Pentru amatorii de statistică, vom spune că de la 1 decembrie 1863 regulamentul a mai fost supus unor corectări, din care una, cea mai esențială (în anul 1925, la Montreaux) cînd „INTERNATIONAL BOARD" stabilește că un jucător — pentru a nu fi în ofsaid — trebuie să aibă cel puțin doi adversari între el și linia porții. Pînă atunci, ca să evite ofsaidul, trebuia să aibă cel puțin... 3 adversari între el și linia porții, treabă evident mai dificilă.

De atunci fotbalul a cunoscut un avînt fără precedent: am văzut partide memorabile, jucători de o excelentă valoare tehnică, goluri multe de rară spectaculozitate și spectatori cu sutele de mii.

Cum de la ultima modificare a ofsaidului se împlinesc anul acesta 40 de ani, unii ar putea considera că a venit timpul ca aceste reguli să mai sufere și alte modificări, mai ales că a apărut un fenomen îngrijorător: numărul spectatorilor — după statistica unor comentatori sportivi — a scăzut în întreaga lume în mod simțitor.

In ultimul timp, căutînd cauzele acestei stări de lucruri unii tehnicieni pretind că ofsaidul frînează jocul și elanul înaintașilor, oprindu-i să finalizeze atacurile. Ei au mai afirmat că jocul dur al apărătorilor — în actualul sistem de joc — ar fi de asemenea o cauză a scăderii spectaculozității acestui popular sport.

In acest sens s-au făcut chiar propuneri către „INTERNATIONAL BOARD" (Comisia Tehnică a FIFA), să se limiteze legea ofsaidului, astfel ca ea să devină activă numai într-un spațiu restrîns ca, de exemplu, porțiunea cuprinsă între linia porții și prelungirea liniei paralele care delimitează suprafața de pedeapsă.

In presă au apărut articole în care se fac fel de fel de propuneri: să se renunțe la aruncarea de la margine, care se execută în prezent cu mîinile, iar balonul să fie repus în joc cu o lovitură liberă indirectă. In ceea ce privește ținerile „spectaculoase" de tricou în afara suprafeței de pedeapsă ele să fie sancționate cu lovituri de la... 11 m (?!). S-a mai sugerat ideea ca jucătorii nervoși să fie readuși la ordine prin eliminare temporară, ca la hochei și handbal în 7.

Aflîndu-ne, deci, în fața unor fenomene noi, în fața unor căutări de soluții care să restabilească prestigiul fotbalului, mi-am permis să abordez în articolul de față unele idei legate de controversele referitoare la situația actuală a fotbalului.

Am să încep prin a reaminti cititorilor că agențiile de presă străine ne-au informat (tocmai acum, cînd fotbalul — după unii — acuză o criză) că la jocul dintre F.C. Santos și reprezentativa R.S. Cehoslovace disputat recent în Brazilia — s-au înscris 10 goluri, în urma unui joc spectaculos !! Deci, brazilienii, inițiatorii sistemului de joc cu 4 fundași, au reușit să înscrie în poarta „vicecampionilor" mondiali șase goluri (4 de către Pele). Cehii au marcat și ei multe goluri : 4 !

Firește că, în acest joc — deși amical — a existat rivalitate sportivă, pentru că rezultatul de la pauză (2—2) ne demonstrează în mod convingător că jucătorii ambelor echipe și-au etalat întreaga gamă a posibilităților lor, au folosit toate schemele tactice. Au reușit cei cu o pregătire tehnico-tactică mai bună. Ca să nu mai vorbim de Portugalia, care duminica trecută a învins cu 5—1 în preliminariile campionatului mondial Turcia, o echipă incomodă, alcătuită din jucători iuți, cu o excelentă pregătire fizică, sau — ca să exprim plastic — un boxer cu garda pe stînga. In acest joc Eusebio, a cărui valoare nu a atins-o pe cea a lui Pele, a marcat 3 goluri. Prin urmare, acolo unde tehnica este la ea „acasă", marcarea golurilor nu constituie o problemă.

Am ținut să iau ca etalon astfel de jocuri de dată recentă, spre a-mi spune părerea în legătură cu intervențiile menite să determine forul internațional să aducă unele modificări ale regulii de ofsaid.

Desen de Neagu Rădulescu

Căutînd cauzele ineficacității înaintărilor în existența ofsaidului înseamnă — după părerea mea — **„a da foc casei spre a scăpa de șoareci".**

Autorii regulamentului au introdus legea ofsaidului, gîndindu-se că un jucător care caută o poziție în teren în spatele adversarului sau pe aceeași linie cu el și, primind balonul, marchează fără luptă un gol, este un sportiv ...care calcă o lege.

Englezii — autorii primului regulament — l-au considerat pe acest jucător a fi „afară din joc" și l-au tratat ca pe un om care caută — prin analogie cu viața — să treacă prin ea înșelînd pe alții. Cu alte cuvinte, un om care calcă legea și — deci — trebuie sancționat.

Autorii regulamentului s-au gîndit, așadar, că meritul unui jucător nu este acela de a sta „afară din joc" și a marca goluri, ci lupta și pregătirea tehnică superioară adversarului, depășirea lui în viteză și, bineînțeles, căutarea de soluții ingenioase (un dribling, un schimb rapid de pase etc.), care trebuie să preceadă marcarea unui punct. Ele izvorăsc din talentul și calitățile fotbalistului, care se dezvoltă în urma unei pregătiri temeinice. Sînt convins că nu ofsaidul constituie obstacolul în calea înaintărilor, așa cum încearcă unii antrenori străini să prezinte lucrurile, publicînd pentru susținerea tezei lor declarații prin presă sau cerînd să se organizeze jocuri experimentale.

A desființa ofsaidul sau a limita spațiul în care el să poată fi aplicat înseamnă a crea un alt joc, dîndu-i eventual o altă denumire. Fotbalul fără ofsaid este ca o mîncare fără sare...

Cu întreg cortegiul lui de nemulțumiri pe care le aduce în special arbitrilor, ofsaidul nu este o armă în mîna apărătorilor îndreptată împotriva înaintașilor, ci o armă în mîna jocului de fotbal. A priva fotbalul de această importantă lege a sa, care determină în final înaintașul să gîndească mai mult și mai bine și să ocupe poziții care să deruteze adversarul, înseamnă a-i răpi spectaculozitatea pe care și-a cîștigat-o de-a lungul celor 115 ani de existență, a face din el un joc care n-ar mai interesa pe nimeni: nici pe spectatori și nici pe jucători.

In loc să se afirme că fotbalul ar fi pierdut din spectaculozitate, cred că ar fi mai bine ca antrenorii și specialiștii să-și îndrepte privirile spre îmbunătățirea procesului de instruire tehnică a jucătorilor, singura soluție care poate învinge aceste obstacole artificiale, chiar în condițiile folosirii apărărilor supraaglomerate, a apărărilor „beton" de care uzează multe echipe.

Și mai e ceva. Se vorbește despre jocul dur al apărărilor, care ar opri elanul înaintașilor și i-ar determina — în special în deplasare — să joace economicos și cu un dezvoltat instinct de conservare. Acest lucru este adevărat.

Jocul dur a devenit principala plagă a fotbalului, principala cauză a lipsei de goluri, la care arbitrii își au — din păcate — contribuția lor.

Lupta împotriva jocului dur, dusă de cluburi, de federație și de arbitri, aplicarea strictă a măsurilor disciplinare vor duce la înviorarea jocului, la creșterea spectaculozității meciurilor de fotbal, scutind mersul pe unele cărări neumblate, în căutare de „senzațional".

MIHAIL POPA
arbitru internațional

Variațiuni coregrafice pe teme fotbalistice (I)

Fotbalul nostru care în curînd va împlini 60 de ani de existență, a cunoscut în acest răstimp multe suișuri și coborîșuri, marcate printr-o foarte curioasă diagramă.

Anul 1964, ca un caleidoscop, ne-a rezervat toate bucuriile succesului (culminînd cu acel 1—0 de la Sofia) pentru a sfîrși cu amărăciunea generală, provocată de rezultatele de la Tokio, Milano, Coventry, Zagreb și Plovdiv. Acestea din urmă au lăsat urme adînci pînă și în „dicționarul sportiv", pe care l-am îmbogățit cu termeni noi, neuzitați pînă azi și, deci, cu totul neobișnuiți pentru auzul fotbaliștilor noștri.

Este vorba în primul rînd, de un întreg buchet coregrafic, alcătuit printre alte... flori, din „cadrilul bătrînilor", „bătuta pe loc", și oltenescul „hop și-așa !"...

Să încercăm a examina, cu toată obiectivitatea, în ce măsură jucătorii noștri, deplasați la Tokio, merită a purta calificativul de interpreți ai vechiului dans, cu schimbări lente de perechi, care făcea deliciul saloanelor bunicilor, acum circa 100 de ani...

„Diploma" le-a fost acordată de un antrenor mexican „tentat să compare jocul fotbaliștilor romîni cu un cadril al bătrînilor"...

Din nefericire, eticheta pusă de specialistul sud-american a fost verificată „de visu" și de telespectatorii noștri, datorită celor cîteva secvențe transmise de la Tokio...

In partidele vizionate (cu reprezentativele R.D. Germane și R. P. Ungare) olimpicii noștri ne-au apărut într-o ipostază cu totul nebănuită : cei pe care-i știam plini de ardoare (vezi Sofia !), se mișcau, acum, cu „încetinitorul"... Intervențiile lor lipsite de vigoare, pasele la adversari sau în cel mai bun caz „telefonate", driblingurile prelungite pînă la saturație (și pînă la pierderea mingii), deplasările făcute în pas delicat de menuet, transformaseră parcă pe olimpicii noștri în serafici olimpieni, total detașați de grijile terestre ale jocului. Atuul cel mai prețios, ritmul irezistibil care-i dusese, în alte meciuri, pe aripile victoriei, pălise definitiv pe stadioanele japoneze. Inversunarea cu care luptau, odinioară, pentru cîștigarea balonului, cedase pasul unei celeste apatii, din care nu-i mai puteau dezmorți nici chiar îndemnurile telepatice ale sutelor de mii de compatrioți ce stăteau, cu sufletul la gură, în fața „micului ecran"... Echipa noastră, pronosticată de mari somități sportive drept sigură cîștigătoare a unei medalii, cel puțin de bronz ! (prezentam spre deosebire de alte „naționale" un lot intact de „așI") nu mai era decît umbra, obosită și de nerecunoscut, a celei ce evoluase, la 3 mai, în capitala Bulgariei...

Fotbalul zilelor noastre — excelînd prin rapiditatea execuțiilor, mișcarea continuă și gîndită a tuturor jucătorilor — era dat îndărăt, de prima noastră garnitură, cu cel puțin un secol. Retrăim epoca dribling-gameului, a incursiunilor de „unul singur", a rătăcirii fără rost de-a lungul și de-a latul terenului...

„Cadrilul" a rezultat tocmai din mingile „moi" (tăcute), date pe metru pătrat și „la picior", care impuneau întoarcerea atacanților cu spatele spre poarta adversă și revenirea lor către terenul propriu, prin deplasări sinuoase ce nu le-a permis nici o posibilitate de pătrundere în adîncime. Fotbaliștii romîni nu au utilizat, de loc, pasele tari (normale), pe poziții viitoare, deci la întîlnire, pentru a imprima dinamism acțiunilor.

Lipsiți de preocuparea demarcării, atacanții noștri și-au executat toate „figurile" în imediata vecinătate a „perechii adverse" care fără greutate, i-a deposedat de minge...

După revenirea în țară a lotului și reluarea campionatului, accastă ataraxie, în loc să dispară, a fost și mai puternic conturată. Ea a atins apogeul în partidele susținute de Dinamo la San Siro, de Steaua la București și Zagreb, de Petrolul la Plovdiv.

Dar, despre aceste noi variațiuni coregrafice (**„bătuta pe loc" și „hop și-așa" !**), într-un viitor articol.

VIRGIL ECONOMU

PREGĂTIRI... PREGĂTIRI...

● Fotbaliștii de la Unirea Dej pot fi văzuți aproape zilnic pregătindu-se sub conducerea antrenorului Victor Husa. Se pune un accent deosebit pe pregătirea fizică generală. La antrenamente participă : Servațius, Mardan, Butuza, Vasile, Covaci, Curtu, Bondi, Duca, Ciobotaru, Pîrvu, Stanoilovici, Neagu, Vereș, Ciordaș, Pop, Căpraru. Ultimii cinci sînt promovați din echipa de juniori.

Octavian Guțu și Traian Bara, corespondenți

● La Constructorul Brăila pregătirile au început la 10 ianuarie. Antrenorul Al. Dumitriu a hotărît ca pregătirea să se desfășoare în aer liber. Sarcinile antrenamentului, în perioada actuală, sînt : creșterea capacității de efort, dezvoltarea calităților fizice de bază și specifice etc. Mai sînt prevăzute ședințe teoretice privind sarcinile jucătorilor în sistemul cu 4 fundași. De asemenea, un arbitru va prelucra regulamentul de joc.

N. Costin — coresp.

● Pe antrenorul echipei Dinamo Bacău, I. Unguroiu, l-am găsit în parcul Libertății, împreună cu echipa. După antrenament, ne-a declarat : „Anul acesta, spre deosebire de trecut, conducerea clubului a pus accent pe întinerirea echipei. Au fost scoși din lot o serie de elemente (Harșani, Lazăr, Meder) certate cu viața sportivă. Această măsură va da un suflu nou echipei. La pregătire participă : Ghiță, Argeșeanu, Bucur, Rădulescu, Panait, Gross, Cincu, Pașcanu, Public, Secoșeanu, Vătafu, Dumitrescu, Seceleanu, Negoescu, Matei, Unguroiu, Gram, mai puțin Nedelcu și Olteanu aflați la tratamente medicale și Petrovici, în sesiune de examene".

Ilie Iancu — coresp. reg.

Pe urmele materialelor publicate

Cînd vom primi răspuns ?

Calitatea scăzută a meciurilor din prima parte a acestui campionat, locul 5 (cu mult sub posibilități și așteptări) ocupat de reprezentativa noastră la Olimpiada de la Tokio, eliminarea echipelor Dinamo București, Steaua și Petrolul din cele trei competiții europene etc. au făcut ca în ziarul nostru să apară numeroase articole în care s-au arătat lipsurile care se manifestă de mai multă vreme în această disciplină sportivă. Totodată în articolele publicate, specialiști din domeniul fotbalului ca și numeroși cititori au făcut o serie de propuneri deosebit de prețioase pentru îmbunătățirea muncii.

Firesc era ca F. R. Fotbal să acorde tot interesul celor semnalate și să comunice ziarului — și deci opiniei publice — măsurile luate pentru ca fotbalul să nu fie la coada disciplinelor sportive din țara noastră. Din păcate însă F.R.F. n-a găsit de cuviință să răspundă decît la un singur articol publicat în „Sportul popular" ! Un răspuns evaziv, de cîteva rînduri (primit la 17 ianuarie), pe care-l transcriem fără nici o modificare :

„Privitor la articolul „Măsuri care se impun pentru redresarea fotbalului nostru" (n.r. apărut la 19 decembrie 1964), vă răspundem următoarele : propunerile cuprind elemente pozitive, utile îmbunătățirii activității tehnico-organizatorice în fotbalul nostru. Aproape în totalitate ele sînt cuprinse în planul de muncă al Federației romîne de fotbal. Mulțumim autorului și dv. că le-ați făcut cunoscut și opiniei publice pentru a le sprijini".

Bineînțeles, un răspuns ca acesta nu ne poate mulțumi. F. R. Fotbal ar putea să ia exemplu de la amplele răspunsuri primite (și publicate) din partea federațiilor de box și natație.

In Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea ziarului „Scînteia" se prevede că „toate organele de partid și de stat, precum și instituțiile de orice fel, vizate de materialele critice apărute fie în „Scînteia" fie în alt organ de presă, sînt datoare să discute criticile aduse și să răspundă ziarului în termen de 10 zile de la publicarea materialului respectiv arătînd starea de lucruri și măsurile luate". Or, F.R.F. nu s-a grăbit de loc să răspundă criticilor din presă. Și acum așteptăm răspuns la o serie de articole ca : „Pînă în fața porții" (27.X.1964), „Așteptăm arbitraje competente" (21.XI. 1964), „Despre meciul de la Coventry" (28.XI.1964), „Mai multă muncă pentru ridicarea calității fotbalului" (1.XII.1964), „Federația să-și respecte propriile-i hotărîri" (8.XII.1964), „Discuții multe, măsuri puține" (12.XII. 1964), „Să aruncăm mărul putred" (12.XII.1964), „Campionatul juniorilor să constituie o treaptă către măiestrie" (28.XII.1964), „O discuție despre fotbal cu ocupanții locului 14" (5.I.1965), „In discuție : arbitri, arbitraje și delegări" (19.I.1965).

Pe bună dreptate scria mai de mult cititorul nostru Gh. Ștefan, inginer din Zărnești, reg. Brașov : „In majoritatea articolelor scrise după înfrîngerile din ultima vreme ale echipelor noastre de fotbal, critica a fost adresată în mod justificat jucătorilor, antrenorilor și federației de specialitate. Mă așteptam ca în „Sportul popular" să apară măcar un răspuns la aceste critici, din partea federației. Dar... nimic".

Sîntem de aceeași părere cu cititorul nostru și așteptăm cît mai curînd răspunsurile federației. Răspunsuri detaliate, la obiect, care să arate măsurile luate pentru îmbunătățirea situației fotbalului nostru.

În meci de antrenament

Lotul de juniori U.E.F.A.— Dinamo Victoria București 3-1 (2-0)

Juniorii atacă cu insistență și înscriu primul gol prin Udroaică (tricou alb). Fază din meciul lotul U.E.F.A. — Dinamo Victoria București

Foto : N. Tokacek

Deși timpul a fost geros și terenul tare, miercuri după-amiază, pe terenul II din parcul „23 August", lotul de juniori a continuat pregătirile pentru turneul de fotbal U.E.F.A., susținînd un meci de antrenament — două reprize a 45 de minute.

Partenera de joc, echipa bucureșteană din categoria C Dinamo Victoria, a servit juniorilor o replică dîrză. Superiori ca pregătire și posibilități, juniorii au cîștigat pînă la urmă cu 3—1 (2—0). Golurile lotului au fost înscrise de Udroaică, Lupulescu și Mureșan.

Jocul a fost deosebit de util pentru antrenorii P. Steinbach și Gh. Ola : ei și-au putut da seama de direcția în care trebuie să se îndrepte de aci încolo pregătirile lotului.

Juniorii au folosit următoarele echipe : repriza I : *Gornea, Bircă, Sătmăreanu, Boc, Moroianu, Olteanu, Costache, Pantea, Udroaica, Lupulescu Grozea* ; repriza a II-a: *Pîlcă (Salomir), Rațiu, Simionescu, Păciulete, Cucula, Costache, Ioniță, Popanică, Mureșan, Lupulescu, Ratoni.*

N. TOKACEK — coresp.

Duminică, meci la Giulești

JOI : RAPID—ELECTRONICA 4—0 (0—0)

Joi după-amiază Rapid s-a antrenat în compania echipei Electronica din campionatul orășenesc, pe care a învins-o cu 4—0 (0—0) prin golurile înscrise de Dumitriu (2), Georgescu și Ionescu.

Rapid a folosit următoarea formație : **Andrei (Urziceanu), Lupescu, Motroc, C. Dan, Greavu, Dinu (Jamaischi, Langa), Georgescu, Năsturescu** (juniorul **Rugiubei**), **Dumitriu, Ionescu, Codreanu.**

Duminică dimineața la ora 10,30, pe terenul Giulești, Rapid va întîlni formația de categorie B, Metalul București.

H. STETTER — coresp.